

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Sofroni Ana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, în cauza penală privindul pe

Andrușceac Iuri Xxxxx, născut la xxxx, original și domiciliat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță:* 27.09.2019 – 31.10.2019;
2. *Instanța de apel:* 15.11.2019 – 12.02.2020;
3. *Instanța de recurs:* 01.06.2020 – 07.10.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 31 octombrie 2019, Andrușceac Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la respectiva pedeapsă a fost cumulată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 27.06.2018, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate cu substanțe narcotice pe un termen de 2 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Andrușceac Iuri în beneficiul statului a sumei de 1680 lei în calitate de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Andrușceac Iuri acționând intenționat, în scopul păstrării substanțelor psihotrope, pentru propriul consum, în perioadă și circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat

în posesia a 0,273 g de substanță psihotropă metamfetamin, care a păstrat-o în propria locuință, situată în satul Nihoreni, strada Livezilor, nr. 8, raionul Rîșcani, până la efectuarea percheziției de colaboratorii Inspectoratului de poliție Rîșcani, la data de 24.03.2019.

Așadar, în cadrul percheziției au fost depistate și ridicate un tampon din vată, extras dintr-un recipient din sticlă, cu depuneri de culoare cafenii și un pahar din sticlă, cu depuneri de culoare galbenă. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 09.07.2019, reiese că, în depunerile de culoare cafenii, din tamponul de vată, extras dintr-un recipient din sticlă și în depunerile de culoare galbenă, de pe suprafața interioară a paharului din sticlă, s-a depistat - metamfetamin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope - metamfetamin (materie uscată) constituie în total 0,273 g.

Potrivit listei substanțelor narcotice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 0,273 g de metamfetamin se atribuie la cantități mari.

Judecând prezenta cauză în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată a statuat, că vinovăția inculpatului Andrușceac Iuri în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, instanța reținând în acțiunile inculpatului întrunirea indicilor calificativi ai componenței de infracțiune prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

La stabilirea cuantumului și categoriei pedepsei instanța de judecată a reținut, că inculpatul s-a căit, a recunoscut vina și la cererea sa cauza a fost examinată conform procedurii simplificate, fapt ce în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, produce efect asupra limitelor sancțiunii legii aplicate în privința lui Andrușceac Iuri.

Instanța a mai reținut și faptul, că inculpatul Andrușceac Iuri a comis infracțiune ce se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, anterior a avut atingeri cu legea penală, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru.

În atare împrejurări, instanța a conchis că față de Andrușceac Iuri urmează a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, astfel că în baza art. 217 alin. (2) Cod penal i-a stabilit 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la respectiva pedeapsă i-a cumulat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 27.06.2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate cu substanțe narcotice pe un termen de 2 ani.

În ce privește solicitarea procurorului privind încasarea de la Andrușceac Iuri în beneficiul statului a sumei de 1680 lei în calitate de cheltuieli judiciare, pentru constatarea tehnico-științifică a substanțelor narcotice (droguri) și psihotrope, precum și a precursorilor, instanța a conchis că respectiva urmează a fi admisă, dispunând încasarea din contul lui Andrușceac Iuri în contul statului a sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Rîșcani, Livia Donos, prin care a solicitat casarea parțială a actului judecătoresc contestat în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui Andrușceac Iuri în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, să fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la această pedeapsă să fie adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 27.06.2018, cu stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de substanțe narcotice pe un termen de 2 ani, în rest sentința să fie menținută.

3.1. În motivarea acestor cerințe procurorul-apelant a invocat, că la judecarea cauzei instanța corect a calificat acțiunile inculpatului Andrușceac Iuri în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, însă incorect a aplicat pedeapsa. Or, instanța de judecată n-a luat în considerație faptul, că Andrușceac Iuri prin sentința din 27.06.2018 a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de substanțe narcotice pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an. Astfel, ignorând prevederile art. 90 alin. (10) și art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța nu a reținut, că Andrușceac Iuri la momentul comiterii infracțiunii avea perioadă de probațiune și în acest caz, fapt care determină adăugarea la pedeapsă a întregului termen de pedeapsă sub formă de închisoare stabilit ultimului prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 27.06.2018.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, a fost admis apelul declarat de către procuror, sentința casată în latura condamnării lui Andrușceac Iuri, rejudecată cauza și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre după cum urmează:

Lui Andrușceac Iuri, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin respectiva decizie, s-a adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 27.06.2018, stabilindu-i lui Andrușceac Iuri pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată de către Andrușceac Iuri n penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond ce vizează cheltuielile judiciare și corpurile delictelor, au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat că, prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul Andrușceac Iuri nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța de fond a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Andrușceac Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că sentința instanței de fond nu a fost contestată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Andrușceac Iuri, sentința fiind criticată doar în latura stabilirii pedepsei penale, apelantul considerând că instanța incorect a stabilit cuantumul pedepsei definitive ca urmare a aplicării prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal.

Respectiv, cât privește dezacordul apelantului cu pedeapsa definitivă aplicată inculpatului Andrușceac Iuri, instanța de apel a considerat, că criticile aduse în argumentarea apelului și-au găsit confirmare și în acest aspect a reiterat următoarele.

Potrivit sentinței contestate, inculpatului Andrușceac Iuri i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni. Analizând argumentele instanței aduse în susținerea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel l-a apreciat echitabil în raport cu categoria și gravitatea infracțiunii, în raport cu gradul prejudiciabil al acesteia și personalitatea inculpatului, reținându-se că inculpatul s-a căit, a recunoscut vina și la cererea sa cauza a fost examinată conform procedurii simplificate, fapt ce în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a determinat micșorarea limitelor sancțiunii art. 217 alin. (2) Cod penal, inculpatul a comis infracțiunea ce se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru.

Deși, partea acuzării a solicitat condamnarea inculpatului în baza aceleiași legi la 8 luni închisoare, respectiva solicitare nu a fost argumentată în cererea de apel, motivarea apelului axându-se exclusiv pe stabilirea incorectă a cuantumului pedepsei definitive ca urmare a aplicării în privința lui Andrușceac Iuri a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 27.06.2018, Andrușceac Iuri a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată cu substanțele narcotice pe un termen de 2 ani, iar executarea pedepsei sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Potrivit informației nr. 46 din 05.12.2019, prezentată de Biroul de probațiune Rîșcani Nord, Andrușceac Iuri la data de 12.07.2019 a fost exclus de la evidență în legătură cu expirarea termenului pedepsei principale, însă a rămas în evidența Biroului de Probațiune pentru a executa pedeapsa complementară, care expiră la 12.07.2020.

Potrivit învinuirii aduse inculpatului Andrușceac Iuri, infracțiunea imputată acestuia a fost comisă la data de 24.03.2019, adică în interiorul perioadei de probațiune ce i-a fost stabilită prin sentința Judecătorei Drochia sediu Rîșcani din 27.06.2018.

Instanța de apel a considerat că, la caz sunt relevante prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal, potrivit cărora, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol. Potrivit alin. (11) al aceluiași articol, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supraveșterea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei. La caz, Biroul de Probațiune Rîșcani Nord nu a înaintat demers cu privire la menținerea în privința lui Andrușceac Iuri a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Ținând cont de prevederile legale enunțate supra, precum și împrejurările stabilite ce se referă la anterioara condamnare a inculpatului Andrușceac Iuri, instanța de apel a conchis, că instanța de fond la aplicarea pedepsei definitive față de Andrușceac Iuri, a neglijat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, stabilind inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare într-un cuantum sub limita admisibilă în raport cu prevederile alin. (1) și alin. (3) al art. 85 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar în termen de către avocatul Sofroni Ana în numele inculpatului, care, indicând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6, 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art. 90 alin. (1¹) Cod penal.

5.1 În argumentarea recursului invocă că, la materialele cauzei penale sânt anexate probe care confirmă starea gravă a sănătății inculpatului. Aceste probe au fost anexate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel. Probelor menționate instanța nu le-a dat nici o apreciere și nici celor de confirmare a faptului că la întreținerea inculpatului se află mama acestuia, de asemenea cu o stare grea a sănătății.

Reieșind din revendicarea inculpatului Andrișceac Iuri reiese clar săvârșirea de către acesta a infracțiunilor legate de consumul drogurilor. Nici una din infracțiuni nu era legată de înstrăinarea drogurilor. Andrușceac Iuri este consumator de droguri și stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, nu va ameliora situația, ci dimpotrivă va agrava sănătatea acestuia și dependența lui de droguri. Inculpatul a fost atras la răspundere penală doar pentru aceiași categorie de infracțiuni, care este calificată de legea penală ca fiind una ușoară.

Aplicând cea mai aspră măsură de constrângere, scopul pedepsei nu va fi atins, cel de reeducare.

Careva daune materiale de către Andrușceac Iuri nu au fost aduse, se caracterizează pozitiv la locul de muncă ca fiind o persoana responsabilă.

Starea sănătății inculpatului este una grea, acesta are două maladii severe (confirmate prin extrasele anexate) una dintre care este tuberculoza, iar deținerea acestuia în penitenciar duce la agravarea și mai mult a stării sănătății acestuia. Andrușceac Iuri nu prezintă pericol social sporit, de fapt, este o persoană bolnavă care necesită ajutor, dar nu detențiune.

În instanța de apel a fost solicitat de către partea apărării, admiterea parțială a apelului luînd în considerație modalitatea de aplicare a pedepsei și a fost solicitată aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1¹) Cod penal, care oferă instanței de judecată posibilitatea de a-i mai acorda o șansă inculpatului care în cadrul termenului de probă mai săvârșește o infracțiune ușoară. Această posibilitate pentru Andrușceac Iuri reprezintă o șansă de a supraviețui.

Problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată bazându-se pe circumstanțele concrete, luînd în considerație nu numai caracterul prejudiciabil al cazului, dar și persoana vinovatului, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei. Astfel instanța poate, dar nu este obligată, să anuleze condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei

6. Pe marginea recursului declarat a depus referință procurorul care solicită respingerea respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece lecturând materialele cauzei penale în coraport cu argumentele invocate în recurs, s-a constatat că soluția instanței de apel referitoare la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul, invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod

de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă cu 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că instanța de apel a stabilit inculpatului în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 27 iunie 2018, stabilindu-i definitiv, 2 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din textul deciziei recurate, se reține că instanța de apel just a reținut faptul, că la stabilirea felului și quantumului pedepsei, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria infracțiunilor ușoare), de persoana inculpatului Andrușceac Iuri, de circumstanțele atenuante (recunoașterea vinovăției și căința sinceră), de faptul că anterior a fost

condamnat (la data de 27.06.2018 prin sentința Judecătorei Drochia sediul Rîșcani în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an).

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de persoana inculpatului Andrușceac Iuri, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de circumstanțele stabilite pe dosar, de comportamentul acestuia pe parcursul examinării cauzei, precum și faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una frecventă în rândul tinerilor, luând amploare, în vederea atingerii scopului scontat al pedepsei penale și descurajarea comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane.

Mai mult ca atât, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

În contextul dat, instanța de recurs, precizează că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit o infracțiune, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Andrușceac Iuri a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. În urma celor expuse, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanțele de fond, nu au ținut cont în mod obiectiv de faptul individualizării pedepsei inculpatului, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, pledând pentru o pedeapsă mai blândă.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, prin care a aplicat inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce vizează circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani, care este în limita sancțiunii normei penale menționate, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, urmare a circumstanțelor expuse mai sus. Totodată,

instanța de apel justificat a aplicat în prezenta speță și prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Drochia din 27.06.2018, stabilindu-i definitiv, 2 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Andrușceac Iuri, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Sofroni Ana în nule inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, în cauza penală, în privința lui **Andrușceac Iuri Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **05 noiembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana